

Contracepția

Majoritatea mijloacelor contraceptive au efect avortiv, întrerupând în mod artificial viața embrionului în primele clipe sau etape ale vieții sale. Prin urmare, Biserica Ortodoxă are aceeași abordare cu privire la utilizarea acestora ca în cazul avortului. Dar alte mijloace, care nu presupun întreruperea unei vieți deja concepute, nu pot fi asimilate avortului. În definirea atitudinii lor față de mijloacele care nu provoacă întreruperea în mod artificial a vieții embrionului, soții creștini trebuie să-și amintească faptul că nașterea de prunci este unul dintre scopurile principale ale Tainei Căsătoriei instituite de Dumnezeu. Refuzul deliberat (în mod intenționat) de a naște prunci din motive egoiste - devalorizează căsătoria și este, în mod categoric, păcat.

În același timp, soții sunt datorii înaintea lui Dumnezeu să ofere o creștere adecvată și educație creștinească copiilor lor.

Unul dintre modurile de a fi responsabili pentru refuzul de a avea mai mulți copii este ca părinții să se abțină un timp de la relațiile intime. Oricum, soții creștini trebuie să-și amintească cuvintele pe care Sfântul Apostol Pavel le-a adresat părinților: „Să nu vă lipsiți unul de altul, decât cu bună învoială pentru un timp, ca să vă în-deletniciți cu postul și cu rugăciunea, și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă ispitească satana, din pricina neînfrânării voastre” (1 Corinteni 7, 5). Desigur, cei doi soți trebuie să ia astfel de decizii împreună, cu

îndrumare din partea duhovnicului lor (conform învățaturii ortodoxe toți membrii unei familii este bine să aibă același duhovnic). Acesta trebuie să ia în considerare, cu prudență pastorală, condițiile concrete de trai ale cuplului, vârsta acestora, sănătatea, nivelul maturității duhovnicești și alte circumstanțe. Făcând astfel, duhovnicul trebuie să facă distincția între soții care se pot supune exigențelor pe care le presupune traiul în abstenență și cei care nu sunt în stare să le primească (Matei 19, 11), acordând atenție înainte de toate menținerii și consolidării familiei (urmărind evitarea folosirii acelor mijloace contraceptive care au efect avortiv; pentru a nu săvârși avorturi sau avorturi timpurii există metode contraceptive naturale [metoda calendarului etc.], dar mijloacele care împiedică nidarea embrionului/zigotului sunt avortive. Este bine ca nașterile să nu fie evitate sau amânate căci: „Fericit este omul care-și umple casa de copii”, Psalmul 126; „Toți care vă feriți de copii, o să suferiți”, Părintele Arsenie Boca).

Dacă doriți pliantul în format electronic, vă rugăm să acesați: www.bisericanastereadomnului.ro sau să scrieți la: invataturi.ortodoxe@yahoo.com. Puteți găsi informații despre avort pe: www.provitaiasi.ro, www.insarcinata.info.ro, www.totuldespreavort.ro etc. și pe Facebook: [biroulprovitaprotopopiatuliasii](http://www.biroulprovitaprotopopiatuliasii.ro) ș.a..

Traducere după <https://mospat.ru/en/documents/social-oncepts/> de Asociația (O.N.G.) PRO VITA București - www.asociatiaprovita.ro.

Biserica ortodoxă Sfântul Apostol Toma,
din Iași, cartierul Alexandru cel Bun

Învățături ortodoxe despre avort și contracepție

Avortul

Din cele mai vechi timpuri, Biserica a privit avortul făcut cu bună știință ca pe un păcat grav, strigător la cer. Canoanele echivalează avortul cu crima cu circumstanțe agravante. Această concepție asupra avortului se bazează pe convingerea că zămislirea unei ființe umane este un dar sfânt de la Dumnezeu. Prin urmare, din momentul concepției, orice atentat la viața ființei umane reprezintă o crimă. În Sfânta Scriptură psalmistul descrie dezvoltarea fătului în pântecele mamei ca fiind o acțiune creatoare și iubitoare a lui Dumnezeu: „Că Tu ai zidit rărunchiile mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele maicii mele [...] Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pământului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi” (Sf. Scriptură, Psalmul 139 13, 15-16). „Înainte de a te fi zămislit în pântece, te-am cunoscut, și înainte de a ieși din pântece, te-am sfințit” (Ieremia 1, 5), spune Domnul profetului Ieremia.

„Să nu ucizi copil (de abia conceput sau mai dezvoltat) în pântece, nici pe cel născut să nu-l ucizi” - această poruncă face parte dintre cele mai importante porunci ale lui Dumnezeu cuprinse în *Învățătura celor Doi-*

sprezece Apostoli. „Cel care va fi om este deja om”, argumentează Tertulian, scriitor și mare apărător al credinței creștine.

„Femeia care omoară intenționat fătul se pedepsește, asemenea ucigașilor [...] Cei ce dau doctorii pentru a provoca avort (sau, în zilele noastre, recomandă mijloace contraceptive care provoacă avort timpuriu), ucigași sunt și ei, și cele ce primesc otrăvurile sunt vrednice de aceeași osândă ca și ucigașii”, se menționează în canoanele 2 și 8 ale Sfântului Vasile cel Mare, canoane incluse în *Cartea Statutelor Bisericii Ortodoxe* și confirmate de canonul 91 al celui de-al Șaselea Sinod Ecumenic. În același timp, Sfântul Vasile cel Mare lămurește: „Și nu luăm în considerare chestiunea subtilă dacă fătul a fost format și are formă umană sau nu”. Sfântul Ioan Gură de Aur îi descrie pe cei care săvârșesc avort ca fiind „mai răi decât ucigașii”¹.

Biserica consideră avortul larg răspân-

¹„Crima de avort este mai mare decât crima simplă, pentru că se face împotriva unui copil fără apărare” (Părintele Arsenie Boca)

„Câte mii de prunci mor în fiecare zi! Avortul este un păcat înfricoșător. Este o ucidere, și încă una mare, căci copiii mor nebotezați.”

(Sfântul Paisie Aghioritul)

Copiii omorâți prin avort sau prin metode contraceptive nu mai pot fi botezați niciodată. Biserica Ortodoxă are rânduiala parastaselor la care se pomenesc doar cei care au murit botezați. Copiii avortați nu pot fi pomeniți la Sfânta Liturghie, la parastas sau la Sfânta Proscomidie iar preotul nu poate scoate miride pentru ei.

dit și susținut în societatea contemporană ca reprezentând o amenințare la adresa viitorului omenirii și un semn al degradării morale a societății. Cei care cred în învățătura *Sfintei Scripturi* potrivit căreia viața umană este sacră și valoroasă de la începutul ei nu pot să recunoască „libera alegere” a femeii de a dispune de soarta copilului nenăscut și de a face avort. În plus, avortul pune în pericol sănătatea fizică și spirituală a mamei pe perioade lungi sau foarte lungi.

Biserica a considerat întotdeauna că este de datoria ei să protejeze ființele umane cele mai vulnerabile și dependente, cum sunt copiii nenăscuți. **Biserica Ortodoxă nu poate să aprobe avortul.** Fără a condamna femeile care au săvârșit avort, Biserica le îndeamnă să se spovedească sincer, să se pocăiască de păcate și să caute să depășească consecințele distrugătoare ale păcatului prin rugăciune, fapte bune pe măsura păcatelor săvârșite² și

²Femeile care au săvârșit avort și cei care au contribuit la săvârșirea acestui păcat trebuie să învețe pe cei tineri să nu săvârșesc avorturi, să răspândească în format electronic sau listat pliante, broșuri, cărți și alte materiale despre avort și darul nașterii de prunci. De folos este și răspândirea acestui pliant. Este mare folos să se implice în activități pentru salvarea de copii de la avort organizate de Biserică, O.N.G.-uri PRO VITA etc., să boteze copii ai unor femei sărace și să poarte grijă de ei până când aceștia vor putea munci. Să dorească să salveze de la avort mai mulți copii decât avorturile pe care le-au făcut sau cele la care au fost părtași.

îndreptarea vieții, urmate de împărtășirea, atunci când au binecuvântarea duhovnicului lor, cu Sfintele Taine mântuitoare.

În cazul unei amenințări directe, care pune în pericol clar viața mamei dacă sarcina continuă, mai ales dacă femeia mai are copii, se recomandă indulgență. Femeia care întrerupe sarcina în această unică situație nu trebuie să fie oprită de la Împărtășanie, cu condiția ca aceasta să urmeze canonul de penitență rânduit, atunci când este necesar, de preotul la care se spovedește.

Lupta împotriva avortului presupune ca Biserica (cler și mireni) și societatea să ia măsuri eficiente pentru protejarea maternității și pentru a crea condiții pentru adoptarea copiilor ai căror mame nu îi pot crește din cauza sărăciei extreme și a lipsei de ajutor.

Responsabilitatea pentru săvârșirea păcatului uciderii pruncului nenăscut trebuie să cadă nu doar asupra mamei, ci și asupra tatălui și a rudelor care o obligă pe să facă avort, chiar și numai dacă aceștia își dau consimțământul pentru avort.

Cei care au contribuit la săvârșirea păcatului avortului sunt canonisiți la fel ca femeile care au săvârșit avort.

De asemenea, la comiterea acestui păcat sunt părtașe și cadrele medicale care efectuează avortul. Toți aceștia trebuie să refuze să efectueze avorturi din motive de conștiință.

Medicii și cadrele medicale credincioase trebuie să coreleze cu atenție indicațiile clinice cu ceea ce le dictează conștiința lor de creștini și să depună toate eforturile pentru a diminua numărul avorturilor de orice fel.